

V čísle se dočtete

Dvojí příchod Ježíše Krista	1
Modlitby matek	2
Farní drakiáda	3
Mikulášská besídka	4
Pozvánka na akce v děkanátu Zábřeh (nejen) pro mladé.....	4
Církev nepovoluje rozptylování popela zemřelých	6
Okénko pro děti	7

Dvojí příchod Ježíše Krista

Z „Katechezí“ svatého Cyrila Jeruzalémského, biskupa

Zvěstujeme Kristův příchod, a to ne pouze jeden, nýbrž i druhý, který bude mnohem slavnější, než byl ten první. První totiž byl poznamenán utrpením, druhý bude ozdoben diadémem Božího království.

U našeho Pána Ježíše Krista je přece všechno většinou dvojí. Dvojí narození: první z Boha před věky, druhé z Panny po dovršení času. Dvojí sestoupení na svět: první skryté před lidskými zraky jako krůpěje rosy v rouně, druhé zjevné, které ovšem teprve přijde.

Při prvním příchodu byl v jeslích zavinut do plének; při druhém se oděje světlem místo šatu. Při prvním snesl kříž, nedbaje potupy; při druhém přijde v doprovodu zástupů andělů a oslavený.

Nezůstáváme tedy toliko při prvním příchodu, nýbrž očekáváme i druhý. Jestliže jsme při prvním příchodu říkali: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, také při druhém, spěchajíce s anděly vstříc Pánu, volejme znovu v úctě: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.

Spasitel přijde ne proto, aby byl znovu souzen, nýbrž aby soudil ty, kteří jej na soud pohnali. Ten, jenž prve mlčel, když byl souzen, připomene zlosynům, kteří se opovážili přivést jej na kříž: Takto jsi jednal, a mlčel jsem.

Tehdy přišel v souladu s Božím rozvržením díla spásy, aby lidi učil a přesvědčoval; tentokrát se mu budou muset podrobit, i kdyby nechtěli.

O obojím příchodu mluví prorok Malachiáš: A náhle přijde do svého chrámu Pán, jehož vy hledáte; hle, jeden příchod.

A znovu říká o druhém příchodu: Zde je posel smlouvy, po němž toužíte. Hle, přijde všemohoucí Hospodin. Kdo však snese den jeho příchodu, kdo obstojí, až se objeví? Vždyť je jako oheň, kterým se taví, jako rostlina valchářů! Usadí se, aby taval a čistil.

Také Pavel má na mysli ony dva příchody, když píše Titovi tato slova: Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Ježíše Krista. Vidiš tedy, jak mluví o prvním příchodu, za nějž vzdává dík, i o druhém, který očekáváme?

Proto se obsah víry, kterou vyznáváme, až do nynějška předává tak, abychom věřili v toho, „který vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce a přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jehož království bude bez konce“.

Přijde tedy náš Pán Ježíš Kristus z nebe. Přijde ve slávě na konci tohoto světa, v poslední den. Nastane konec tohoto světa a tento stvořený svět bude zase učiněn novým.

MODLITBY MATEK

Milé maminky a babičky,
ráda bych Vás seznámila s hnutím „Modlitby matek“.

Modlitby matek byly založeny v roce 1995 v Anglii. V té době dvě babičky, Veronika a její švagrová Sandra, pocítili touhu odevzdaněji se modlit za svoje děti. Během modlitby poznaly, že Pán Ježíš chce, aby matky odevzdávaly své děti do Jeho rukou, aby On mohl působit v jejich životech a zmírnit tak jejich bolesti. Modlitby matek se rozšířily do více než 80 ti zemí celého světa a zaznamenaly mnohé krásné

ohlasy a vyslyšení. Na vytvoření skupinky stačí dvě matky, nejvyšší počet je osm. Nejdůležitější způsob modlitby je odevzdání dětí Pánu. Naše skupinka Modliteb matek v Chromči má určený pro setkávání každý 3. čtvrtek v měsíci přede mší svatou. Modlíme se z brožurky, kterou zasílá hnutí Modliteb matek po zaregistrování skupinky. Vžíváme Ducha svatého, aby inspiroval naše setkání, žádáme ochranu,

děkujeme Všemohoucímu a četbou Písma se spojujeme se všemi skupinkami Modliteb matek na celém světě. Po té následuje nejdůležitější část našeho setkání- jedna po druhé poklekáme pod křížem a klademe před něj jména našich dětí (každé jméno dítěte je napsané na papírovém kolečku); víme, že nemůžeme udělat nic, co by změnilo jejich život, ale On může.

Když dítě odevzdáváme do Jeho rukou, pomodlíme se modlitbu vlastními slovy: „Pane, vím, že miluješ mé dítě daleko víc, než jsem toho schopna já, protože patří více Tobě, než mně a Ty můžeš změnit věci, které já změnit nemohu. Odevzdávám jej nyní do tvé péče (toto je další část odevzdávání. Prosíme Boha, aby byl nejen vládcem našich životů, ale také životů našich dětí). Je nezbytné a velmi důležité, abychom náš úkon odevzdanosti často obnovovaly, nejlépe denně, protože ten zlý se nás bude snažit svést z cesty. Je rovněž důležité si připomínat, že bez Boha nejsme nic. Když nás zaplaví pocit blaženosti z odevzdání se, máme tendenci spoléhat samy na sebe, jako bychom měly vše a nic se nás nemohlo dotknout. Život bude vždy přinášet bolesti a zkoušky, ale pokud se soustředíme na Jeho vůli, nikdy neztratíme vnitřní Pokoj. Je možné zakusit i během bolestných situací vnitřní Radost, když si uvědomíme, že se nemusíme bát, protože vše je v Jeho rukou.

**Zdroj: Radost z odevzdání se.
Autor Veroca Williams;
vydalo hnutí Modliteb matek.**

Miroslava Březinová

FARNÍ DRAKIÁDA 28.9.2016

Letos se netradičně konala ve středu po postřelmovských hodech, kdy jsme využili státní svátek na sv. Václava. Sešli jsme se na trávě za ulicí Závořická při pěkném a větrném počasí. Nakonec létalo 7 draků, ovládaných zručnými piloty. Spolu s jejich doprovody (jeden účastník byl ještě v kočárku) se zúčastnilo 17 lidiček. Pouštění probíhalo v podzimní pohodě, za zmínku snad stojí, že jeden drak se 2x snažil vymanit z ovládací šňůry, ale byl Jarouškem Holínkem zavčas odchycen. Naše akce vzbuzovala pozornost nejen kolemjdoucích, ale také projíždějících aut na „Zábřežské“, kteří nás zatroubením pozdravili. Drakiádu jsme zakončili společným focením a předáním cen dětem a celý den, pak účastí na mši svaté.

P.S. Akce se vydařila, přáli bychom si, aby příští rok přišlo více lidiček, neboť někteří tradiční chyběli.

Snad je nahradí noví letudrakůchtiví účastníci, ať nám nezůstanou jenom ti „skalňáci“, kterým všem děkuji za podporu.

Stanislav Grau

POZVÁNÍ NA SETKÁNÍ SE SV. BISKUPEM MIKULÁŠEM

Přijměte všichni malí i velcí pozvání na setkání se sv. biskupem Mikulášem, které se uskuteční v neděli 4. 12. 2016 v 15,30hod. kostele sv. Matouše v Postřelmově.

Pro děti je připraven malý program v podobě scénky a pro každé dítě balíček z rukou sv. Mikuláše.

Na všechny se srdečně těší mládež postřelmovské farnosti a sv. biskupa Mikuláše se svou družinou andělů.

Pozvánka na akce v děkanátu Zábřeh (nejen) pro mladé

Ples KDU-ČSL a animátorů v Zábřeze (27.ledna 2017)

Ani během plesové sezóny animátoři ze Zábřeha nezahálí a společně ve spolupráci s KDU-ČSL a Katolickým domem v Zábřehu pořádají jedinečný ples. Neváhej a přijed' to s námi roztančit i Ty neboť tóny a taneční kroky odsud Ti budou ještě dlouho znít ve vzpomínkách! Srdečně jsou zváni i rodiče.

Církevní silvestr (26.listopadu 2016)

Ke konci roku vždy patří pořádná párty. O Církevním silvestru to platí jakbysmet! Pojd' si s námi užít večer plný zábavy v podobě her a tance. Dobrého jídla a pití bude dostatek pro každého. Ale hlavně na tebe čeká spousta přátel!

Zpívání na interně v Zábřezě (26.prosince 2016)

Pojďme přispět svým časem k velké radosti tam, kde je toho velmi zapotřebí. Jejich radost – naše radost.

Postní duchovní obnova (březen 2017)

Dá se postní doba opravdu prožít nebo jen přežít? Zamysli se! Věnuj čas Bohu, modlitbě a odpočinku. A aby to bylo snazší, je tu pro Tebe připravena duchovní obnova, kde se o to pokusíme společně.

Arcidiecézní setkání mládeže (1.dubna 2017 ve Zlíně)

V sobotu před Květnou nedělí zveme všechny mladé z našeho děkanátu prožít Arcidiecézní setkání mládeže. Těšit se můžeš na katechezi otce arcibiskupa, zajímavé přednášky, work-shopy, ale hlavně na společenství mládeže a společné slavení mše svaté! Ondra B.

Církev nepovoluje rozptylování popela zemřelých,

ani jeho domácí uchovávání

K novému dokumentu Kongregace pro nauku víry

Ve světle víry ve zmrtvýchvstalého Krista je nutné vnášet evangelium také do smrti a umírání, řekl kardinál Gerhard Müller v tiskovém středisku Svatého stolce (25. 10. 2016). Prefekt Kongregace pro nauku víry představil novou instrukci o pohřbívání zemřelých a uchovávání popela v případě pohřbu žehem *Ad resurgendum cum Cristo*. Dokument je určen všem biskupům katolické církve, avšak přímo se týká života každého věřícího. Jak podotkl německý kardinál, jeho sepsání si vynutil rostoucí počet kremací v mnoha zemích a následné uchovávání popela v domácím prostředí, či jeho rozptylování v přírodě.

"Církev velmi doporučuje zachovat zbožný zvyk pohřbívání těl zemřelých do země; nezakazuje však pohřeb žehem, pokud nebyl zvolen z důvodů odporujících křesťanské nauce. (CIC 1176, § 3). Navzdory této směrnicí se zpopelňování značně rozšířilo také v rámci katolické církve. Zatím neexistuje specifická norma kanonického práva, která by se týkala uchovávání zpopelněného těla. "

A právě tuto mezeru zaplňuje vydaná instrukce, která vychází za dvojnásobným účelem - jednak klade důraz na přednostní pohřbívání do země, jednak vydává normy k uchovávání popela s cílem zamezit anonymnímu pohřbívání. To vše s nadějí, že si křesťané opětovně uvědomí svou důstojnost Božích dětí (Řím 8,16).

Instrukce na tomto místě vyjmenovává kupříkladu šperky a jasně se tak vymezuje proti "diamantům z popela zesnulého" a jiným "památkám". Vyhrazuje se také proti takzvané "privatizaci" smrti, doplnil Mons. Angel Rodríguez Luño, poradce Kongregace pro nauku víry.

"Lze namítat, že podnětem k domácímu uchovávání zpopelněných drahých může být touha po jejich blízkosti, zbožnost, to, že jejich blízkost usnadňuje vzpomínání a modlitbu. Není to sice nejčastější motivace, ale můžeme se s ní setkat. Hrozí tu však, že s nástupem nové generace se pozapomene na původní úctu, anebo se bude smutek zpracovávat nepřiliš zdravým způsobem. Zejména je však nutné poznamenat, že zemřelí věřící jsou součástí církve, předmětem vzpomínky a modlitby živých, a proto je dobře, aby církev jejich ostatky přijala a uctivě uchovávala na místech již po staletí žehnaných za tímto účelem. Tak nebudou zemřelí ochuzeni o modlitbu dalších příbuzných a celého křesťanského společenství. "

Jak dodal kardinál Müller, instrukce samozřejmě nemá zpětnou platnost a nedají se z ní vyvodit žádné církevní postihy. V případě, že věřící kupříkladu rozptýlili popel svých drahých, doporučil alespoň jmenné označení onoho místa, aby se zamezilo anonymitě smrti.

"Mrtvé tělo není soukromý majetek příbuzných. Zemřelý člověk je Boží syn, je součástí Kristova těla a Božího lidu. Proto neexistují pouze soukromé obřady rozloučení se zesnulým, nýbrž veřejný církevní obřad. Myslím, že musíme překonat příliš individualistické myšlení, omezené na vlastní rodinu. Naše konkrétní rodina je součástí širší Boží rodiny. "

Jak vysvětlil sekretář Mezinárodní teologické komise, P. Serge Thomas Bonino OP, nelze zanedbávat také první podtitul nového dokumentu - tedy pohřbívání zemřelých těl, které se na jedné straně úzce pojí s tajemstvím vzkříšení a na straně druhé vyzdvihuje křesťanské učení o důstojnosti lidského těla.

"Pokud se tedy z oprávněných důvodů přistoupí ke kremaci mrtvého těla, popel věřících má být zpravidla uchováván na posvátném místě, tedy na hřbitově, v kostele anebo prostranství vyhrazeném k tomuto účelu. Uchovávaní urny v soukromých obydlích není povoleno. Místní ordinář může pouze za vážných a výjimečných okolností a po dohodě s biskupskou konferencí či synodou udělit povolení k domácímu uchovávaní popela. Aby se zabránilo jakémukoli nedorozumění panteistického, naturalistického a nihilistického rázu, není povoleno rozptylovat popel do vzduchu, sypat na zem, do vody či jinam, ani z popela zesnulého vytvářet upomínkové předměty. "

"Křesťanské vzkříšení není ani reinkarnace duše do jakéhokoli těla, ani znovustvoření ex nihilo [z ničeho]. Církev nikdy nepřestala hlásat, že v poslední den bude vzkříšeno právě to tělo, ve kterém žijeme a umíráme. To je ostatně důvod, proč křesťanský lid, vedený sensus fidei [citem víry], uctívá relikvie svatých. Nejsou jen památkou uloženou na polici, nýbrž pojí se k identitě světce, kdysi byly chrámem Ducha Svatého a očekávají vzkříšení. Víme také, že i kdyby materiální souvislost byla narušena - jako v případě kremace, Bůh je natolik mocný, že opětovně utvoří naše tělo počínaje pouze naší nesmrtelnou duší, která zaručuje nepřetržité trvání naší identity od chvíle smrti do vzkříšení. Toto trvání však příhodněji vyjadřuje pohřeb do země - pšeničné zrna odumírající v zemi - než kremace, která tělo surově ničí. "

Křesťanství jako vtělené náboženství, pokračoval francouzský dominikán, projevuje hlubokou úctu lidskému tělu, které je nedílnou součástí lidské bytosti. A to je dobrá zpráva pro současného člověka, jehož současná kultura se na jedné straně redukuje na pouhé tělesné potřeby a na druhé straně odtělesňuje, jako by fyzické tělo bylo jakousi vnějškovou realitou jediného pravého "já".

"Z toho plyne dvojí pokušení - buď zbožňování těla, anebo jeho zotročování a přetváření pomocí techniky podle subjektivního přání. Tělo jako takové však má účast na niterné důstojnosti lidské bytosti a úctě, která jí náleží. Proto již ve Starém zákoně bylo pohřbívání mrtvých jedním ze skutků milosrdenství vůči bližnímu. Integrovaná ekologie, po které tak dychtí současný svět, by tedy měla začít od úcty k lidskému tělu, které není manipulovatelným objektem našich mocenských choutek, nýbrž skromným průvodcem na věčnost," zaznělo na tiskové konferenci k novému dokumentu Kongregace pro nauku víry.

Zdroj: www.radiovaticana.cz upraveno redakcí Světla

Okénko pro naše andílky

Milé děti, máme tu prosinec, Vánoce se blíží, ale ještě před nimi prožijeme adventní dobu. Co to vlastně advent je? A jak se na příchod Pána Ježíše máme připravit? To se dozvíme v těchto rébusech.

Tajenky pošlete do 31.12. 2016 na farnimladez@seznam.cz, nebo předejte osobně Luce Poislové. Na všechny, kteří správně odpoví, čeká sladká odměna :-).

*Vyškrtěj všechna
slova osmisměrky
(uvedená dole) a
dozvíš se,
co znamená
slovo advent.*

SVÍČKA

VĚNEC

SANĚ

RORÁTY

RODINA

CEDIT

NORA

RANEC

RADA

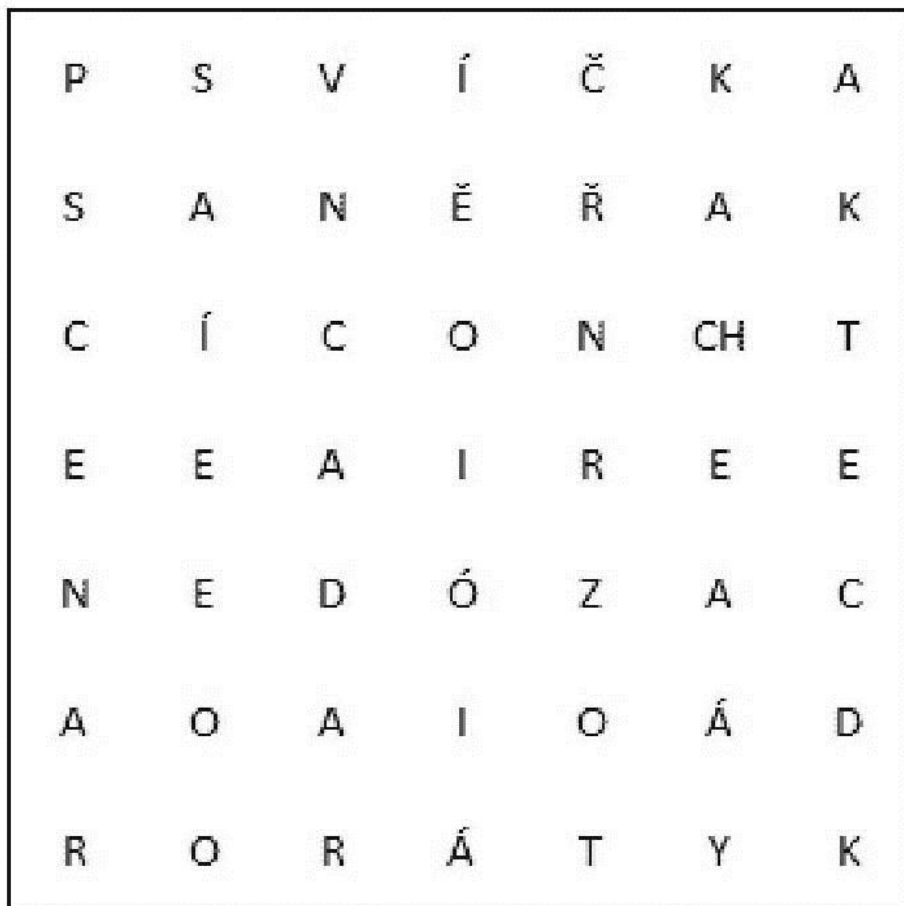
NOC

IZÁK

DÓZA

DEN

CETKA

V adventu nás Jan Křtitel volá, abychom Pánu připravili stezku tím, že zasypeme všechny prohlubně. Co si pod tím představíš? Zasypat prohlubně v našem životě můžeme třeba našimi _____

Tajenku

získáš

správným

dosazením

písmen

do prohlubní.

